

Spm. nr. S 104

Til landbrugs- og fiskeriministeren (25/10 94) af:

Kristen Touborg (SF):

»Vil ministeren tage initiativ til, at de dele af den økologiske tillægskvotepå for økologisk mælk, som ved ansøgningsfristens udløb den 15. oktober i år endnu ikke er udnyttet, vil blive overført til kvoteordningen for »tomme« økologiske gårde, hvor den ansøgte mængde langt overstiger den nuværende kvote på 2 mio. kg mælk, og vil ministeren derefter iværksætte en ny ansøgningsrunde for de såkaldt »tomme« gårde?»

Begrundelse

I oktobernummeret af månedsbladet Økologisk Jordbrug fremgår det af rubrikken »Overblik« på side 7, at der er ansøgninger til den kvoteordning, som gør det muligt at sætte økologiske køer ind på »tomme« gårde, på i alt 3-4 mio. kg økologisk mælk. Samtidig er der meget, der tyder på, at der ikke kan ske en fuldstændig udnyttelse af tillægskvoten på 4 mio. kg.

Svar (4/11 94)

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Der er i indeværende kvoteår afsat 2 mio. kg mælk til tildeling til tomme gårde. Tildelingen til tomme gårde kan kun ske til etablering af økologisk mælkeproduktion.

15 producenter har søgt om tildeling til tomme gårde. 12 af 15 ansøgninger kan imødekommes inden for de afsatte 2 mio. kg mælk. Ansøgere prioriteres efter alder, således at de yngste imødekommes først. Alle ansøgere skal dog være fyldt 26 år. De tre ansøgere, der i øjeblikket ikke kan imødekommes, har tilsammen søgt om ½ mio. kg. Disse ansøgere er henholdsvis 45, 56 og 57 år gamle.

Erfaringerne fra kvoteåret 1993-94 viste, at en del ansøgere falder fra, når kvoten skal etableres. Dette skyldes, at etableringsomkostningerne er høje. Det forventes også i år, at enkelte trækker deres ansøgning, hvorfor de øvrige ansøgere kan imødekommes.

Såfremt ingen trækker deres ansøgninger, vil Landbrugs- og Fiskeriministeriet undersøge

muligheden for omfordeling af mængderne, således at alle ansøgere imødekommes.

På denne baggrund er det ikke nødvendigt med en ny ansøgningsrunde.

Det kan i øvrigt oplyses, at kun 35 ud af 146 godkendte økologiske mælkeproducenter har søgt om en supplerende kvote op til 6.000 kg/ha til deres nuværende kvoter.

Det skønnes, at de afsatte mængder mælk til etablerede og kommende økologiske producenter er tilstrækkelige til at imødekomme samtlige ansøgninger.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 13:

Forespørgsel til sundhedsministeren (om, hvordan regeringen vil sikre, at der sker en forbrugermærkning af genteknologisk fremstillede levnedsmidler m.v., før produkterne markedsføres i Danmark, samt at alle tilladelser til markedsføring offentliggøres.

Af Jørn Jespersen (SF) m.fl.
(Forespørgslen anmeldt 8/11 94).

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 47: Forslag til lov om ændring af lov om en garantiordning for udlån til nye aktiviteter i mindre virksomheder.

Af erhvervsministeren (Mimi Jakobsen).
(Fremsat 9/11 94).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Lotte Henriksen (S):**

Garantiordningen har haft til formål at give mindre virksomheder mulighed for via statskaution at kunne låne til nye aktiviteter. I en 2-årig forsøgsperiode har der været afsat en garantiramme på 1 mia. kr. pr. år. Loven har givet mulighed for, at der kunne stilles kautioner for

50 pct. af lån til nye aktiviteter i mindre virksomheder, og kautionen har maksimalt kunnet udgøre 400.000 kr.

I det første år af forsøgsperioden fra medio 1993 til sommer i år er der kun ydet kautioner for 144 mio. kr., og det er baggrunden for ønsket om at stoppe ordningen med udgangen af 1994, selv om forsøgsperioden altså ikke var tænkt at skulle slutte før sommeren 1995.

I Socialdemokratiet støtter vi bestræbelserne på at samle og dermed overskueliggøre de eksisterende erhvervsstøtteordninger. Vores tilslutning til at afskaffe denne ordning indebærer imidlertid ikke, at vi finder, at der er nok af gode finansieringsmuligheder og risikovillig kapital for de små og mellemstore virksomheder. Vi mener fortsat, at der er behov for at forbedre de mindre virksomheders udviklingsmuligheder. Det er jo i høj grad også her, de nye job skal etableres.

Vi ser gerne, at bestræbelserne på at udvide Vækstfondens aktivitetsområde også tager hensyn til de virksomheder, der hidtil har nydt gavn af den garantiordning, vi behandler i dag. Og andre virksomheder, der nu ikke når at benytte sig af ordningen, ser vi også gerne tilgode-set.

I Socialdemokratiet ser vi en positiv mulighed i udviklingsselskaberne. De er i dag med til at garantere investeringer, men måske kunne der også åbnes op og ses på deres beføjelser. Vækstfonden og udviklingsselskaberne, som de ser ud i dag, mener vi ikke dækker det behov, som de små og mellemstore virksomheder har. Derfor kan der måske være behov for at ændre dem.

Vi vil derfor være åbne over for ideer og muligheder, der kan være med til samlet set at forbedre de mindre virksomheders udviklingsmuligheder ved en tilslutning til dette lovforslag.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede, skal jeg sige, at i Venstre tror vi ikke på kunstige støtteordninger. Derfor hilser vi dette lovforslag velkomment. Vi så i øvrigt gerne, at regeringen fremsatte flere lovforslag af denne art. Vi er dog af den opfattelse, at man ikke skal have statsstøtteordninger, men vi ser gerne, at de mere generelle betingelser for erhvervslivet, bliver forbedret.

Vi så dog også gerne, at det her forslag indgik i de mere generelle drøftelser – f.eks. omkring finansloven – og derfor vender vi tilbage til sagen i udvalget.

Kai Dige Bach (KF):

Da vor udmærkede erhvervspolitiske ordførers, Fru Pernille Sams', nærværelse er påkrævet andet sted i huset, skal jeg her holde hendes indlæg:

Dette lovforslag virker mildt sagt noget hovsaagtigt. En helt ung erhvervsordning, der endnu ikke er kommet helt i gang, afskaffes et halvt år, før den alligevel udløber. Pengene overføres til projekter, som regeringen prioriterer højere – hjemmeserviceordningen f.eks. – som man jo må sige at regeringen til gengæld har udvist en utrolig tålmodighed med, selv om den er og bliver en fiasko, og selv om den har haft langt større startvanskeligheder end den ordning, der nu foreslås afskaffet.

Det er da muligt, at pengene kan bruges bedre og endnu mere målrettet. Vi har f.eks. selv lagt op til at fjerne en del erhvervsordninger, men for os er det kædet nøje sammen med, at erhvervslivets generelle vilkår i stedet skal forbedres; og det er jo ikke det, regeringen lægger op til her.

Derfor afviser vi forslaget; der er intet perspektiv i det. I øvrigt ville det vel være det mest naturlige, om regeringen inddrog dette element i finanslovforhandlingerne, så det indgik i en helhed.

Villy Søvnald (SF):

Da SF's ordfører ikke kan være til stede i dag, skal jeg på vegne af SF fremføre følgende:

I fjor bekendtgjorde regeringen stolt, at nu gjorde den noget for iværksættere og de mindre virksomheder: den skaffede dem kapital ved hjælp af en statsgaranti til banklån.

Det løste godt nok ikke det fundamentale problem, nemlig mangelen på risikovillig ikke-rentebærende kapital. Og lånene var i øvrigt ikke særlig billige, for der skulle naturligvis betales for statsgarantien, men regeringen brugte alligevel sit initiativ til markedsføring. Nu året efter må vi så konstatere, at dette initiativ ikke gavnede noget som helst. Ordningen bliver stort set ikke brugt. Derfor foreslår regeringen den afskaffet før tiden. Det har vi ikke noget imod. Der er ingen grund til at samle på unyttige ordninger, så vi støtter forslaget.

Men det fundamentale problem er der stadig væk. I mellemtiden har vi godt nok fået regeringens ordning med udviklingsselskaber. Forhåbentlig vil de gavne. Men der er stadig væk behov for at skabe så mange muligheder som mu-

ligt for at tiltrække investeringer i nye arbejdspladser.

Om kort tid kommer SF's forslag om private udviklingsselskaber til første behandling. Vi håber, at regeringen i lyset af sin egen fiasko med garantiordningen vil se positivt på vores forslag.

Tom Behnke (FP):

Der er tilsyneladende slet ikke nogen ordførere, der kan være til stede i dag. Heller ikke vores ordfører kan være til stede i dag.

Lad mig sige til indledning, at jeg i alt, hvad fru Lotte Henriksen sagde, er fuldstændig uenig i alt, hvad der blev sagt, fra ord til andet – lige med undtagelse af, at Fremskridtspartiet også støtter forslaget.

Fru Lotte Henriksen sagde, at man skulle samle og overskueliggøre tilskudsordningerne til erhvervslivet. Fru Lotte Henriksen sagde, at man var åben over for forslag, der kan forbedre de små virksomheders udviklingsmuligheder. Det er saftsuseme flot fra en Socialdemokrat.

Hvis vi tager det fra en ende af og kigger på sådan noget som skatter og afgifter, hvis vi kigger på sådan noget som regler og love, papirer, blanketter og formularer, der skal udfyldes hver eneste dag under strengt strafansvar for, at hvert eneste komma er korrekt, så er det Socialdemokratiet, der selv har været med til at indføre alle disse regler. Det er Socialdemokratiet, der har været med til at umuliggøre det for dansk erhvervsliv overhovedet at leve. Så hvis Socialdemokratiet greb i egen barm og kiggede lidt på, hvad man selv har været med til at lave af skadelige ordninger, så har man også svaret på, hvad det er for forslag, der skal til, for at erhvervslivet i Danmark kan få det meget bedre, og for at forbedre de små virksomheders udviklingsmuligheder, som fru Lotte Henriksen udtrykte det.

Men bortset fra, at vi i alt er fuldstændig uenige med fru Lotte Henriksen, så støtter vi forslaget.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg må nok påtale talerens brug af ikke ganske parlamentariske udtryk og vil derefter give ordet til fru Gunhild Husum – og det er ikke til videre forhandling.

Gunhild Husum (RV):

Intentionerne bag den oprindelige ordning var at yde tilskud til mindre virksomheder og muliggøre ekspansion. Der har imidlertid ikke vist

sig nogen særlig interesse for ordningen, hvorfor Det Radikale Venstre ser lovforslaget som en naturlig reaktion.

Det Radikale Venstre kan derfor tilslutte sig forslaget. Det skal dog ikke forhindre Det Radikale Venstre i i andre og forhåbentlig mere nyttige sammenhænge at slå et slag for de mindre virksomheder og deres muligheder.

Frank Aaen (EL):

Vi støtter, at denne lov reelt ophæves, som der jo er tale om, og vi noterer os, at ministeren åbenbart samler på milliarder, som ministeren har svært ved at komme af med. Vi kunne jo så være lidt drilske og spørge, hvad det her har kostet i reklame for og administration af denne her ordning, og hvad mener ministeren der måtte være kommet af nye arbejdspladser som følge af den begrænsede anvendelse, der trods alt er sket af loven.

Vi har i Enhedslisten den mening, at den milliard kroner, der her er tale om som garantiforpligtelse, kunne man jo overveje at stille til rådighed for kommunerne, så de kunne bruge den i forbindelse med oprettelse af aktieselskaber, hvor kommuner eventuelt samarbejder med private virksomheder.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Må jeg takke for den sådan generelle tilslutning, der har været. Uanset om det nu var stedfortræderne, der var her, eller det var ordførerne, så taler man jo heldigvis på sit partis vegne. Jeg vil sige, at jeg er glad for at være til stede her i dag.

Da vi havde debatten om erhvervsredegørelsen her i Folketinget for vel snart et års tid siden, var der et helt generelt træk, som gjaldt for samtlige Folketingets partier, og det var synspunktet om, at nu måtte vi se at blive af med nogle af disse mange, mange, mange støtteordninger for erhvervslivet både ud fra betragtningen om, at det, det gjaldt om, var – som erhvervsredegørelsen lagde det frem, og som der også var enighed om – at se på rammebetingelserne for danske virksomheder i stedet for at gå ud i de mange skemaer og støtteordninger rettet især mod enkeltvirksomheder.

Det andet synspunkt var – og det mener jeg også er blevet bekræftet hele året igennem – at der generelt i erhvervslivet er et ønske om at få overskuelighed, gennemsigtighed i de støtteordninger, der måtte være tilbage, og også en begrænsning af antallet. Og det kan jeg sige at vi har fulgt op fra Erhvervsministeriets side. Det

vil af finanslovsforslaget fremgå – for dem, der ynder at slå op i sådan noget – at vi faktisk nedlægger eller slår sammen 17 erhvervsfremmeordninger ud af 40, der var rettet mod virksomhederne. Det gør vi ud fra betragtningen om både at flytte penge fra støtteordninger over til rammebetingelser, men også for, hvor der findes flere ordninger inden for et specielt felt – det kan være iværksættere, eller det kan være eksport – at slå dem sammen og sige, at de enkelte virksomheder ikke skal sidde og bekymre sig over, om de nu lige falder ind under den eller den eller den ordning; hvis det er noget med iværksættere, så er det det og det postnummer, den og den adresse, og så er det bare ind med en ansøgning – og ligesådan for eksport. Den forenkling og den overskueliggørelse for virksomheden, der ligger i det, mener jeg i sig selv har en værdi.

Må jeg så godt over for de betænkelige røster, der var, understrege, at de penge jo ikke er nogen, der – om jeg så må sige – forsvinder fra erhvervslivet. Der fjernes ikke penge fra Erhvervsministeriet eller fra erhvervsmedhjælpen, men der fjernes fra støtteordninger og flyttes over til områder, hvor vi kan gøre noget, der gør det nemmere for virksomhederne. Det kan være standardisering, eller det kan være andre områder, hvor vi hjælper virksomhederne til selv bedre at kunne gøre et eller andet. Det er tanker i det her.

Flere ordførere var inde på, at sådan noget burde man inddrage i finanslovforhandlingerne, og jeg kan sige, at det gør man sådan set også; det indgår i finanslovforhandlingerne, for det indgår med en besparelse på 100 mio. kr. på regeringens finanslovsforslag, og derfor vil det selvfølgelig være helt naturligt, at man også drøfter dette forslag dér. Jeg har noteret mig, at Det Konservative Folkeparti selv har foreslået, jeg tror, det er 1,5 mia. kr. i besparelser på erhvervsstøtteordninger, så jeg vil da kun med et venligt, absolut venligt smil til hr. Kai Dige Bach sige, at så kunne det her måske være et af elementerne. Jeg ved ikke, om vi skal tage endnu en diskussion om hjemmeservice her i dag eller vi måske skal henvise den til en anden anledning.

Men jeg vil gerne takke for tilslutningen, og jeg vil også gerne bekræfte over for de ordførere, der har været inde på det, at der bør være andre muligheder både nu og fremover for virksomhederne; udviklingselskaberne blev nævnt, Vækstfonden kunne også nævnes.

Et andet punkt, jeg gerne vil kommentere, er spørgsmålet om de administrative byrder, som hr. Tom Behnke var inde på. Faktisk fremgår det af regeringsgrundlaget, at regeringen har sat sig for at lette de administrative byrder og rammebetingelserne for mindre virksomheder og iværksættere, og jeg har just underskrevet et svar til hr. Tom Behnkes partifælle hr. Kristian Thulesen Dahl om samme emne. Det kan være, man kunne rundsende det i gruppen eller få det kigget igennem, for der ligger faktisk starten på løsningen af det problem. Jeg siger ikke, det er et udtømmende svar, for vi er ikke færdige; enhver ved, at det her tager tid, men jeg vil bare gerne anbefale det til læsning, fordi det faktisk udmærket nogle af de tanker, som regeringen i hvert fald på nuværende tidspunkt gør sig.

Og det vil blive fulgt op, kan jeg også sige til den radikale ordfører, der lagde vægt på, at nu var det sidste altså ikke sket i forhold til mindre virksomheder og iværksættere; det kan jeg fuldstændig bekræfte.

Jeg takker for tilslutningen til dette forslag. Om jeg samler på milliarder, der ikke kan bruges, ved jeg ikke rigtig. Jeg vil sige, at det jo altid er godt at have lidt på kistebunden til andre gode formål. Tak for tilslutningen.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg skal takke for ministerens svar, og jeg skal også takke for, at der kommer et svar til min partifælle. Ideen med at fotokopiere og runddele det i gruppen synes jeg er god, og det er jeg sikker på også vil ske, når ministeren opfordrer til det, men jeg synes en endnu bedre idé ville være, om ministeren sørgede for, at fru Lotte Henriksen fik en kopi af svaret, for det var fru Lotte Henriksen, der her fra talerstolen efterlyste gode ideer og forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Margrete Aukén):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod

dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 48: Forslag til lov om ændring af lov om anvendelsen af visse af De Europæiske Fællesskabers retsakter om ind- og udførsel af varer. Af erhvervsministeren (Mimi Jakobsen). (Fremsat 9/11 94).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Per Kaalund (S):

Socialdemokratiet kan anbefale lovforslaget. Ændringen er jo en konsekvens af vedtagelsen om Den Europæiske Union og betyder, at danske domstole kan straffe overtrædelser af FN's resolutioner om økonomiske sanktioner mod et eller flere tredjelande.

EF's forordninger indeholder jo som bekendt ikke straffebestemmelser. Sådanne skal fastsættes nationalt, og vi kan støtte, at man viderefører det nugældende, det vil sige, at straffe kan være bøde, hæfte eller fængsel i indtil to år, og det skal som bekendt ifølge forslaget gælde allerede fra 1. januar 1995.

Vi kan også anbefale, at lovens titel ændres fra den nuværende, der taler om ind- og udførsel af varer, som jo er en traditionel opfattelse, til nu at komme til at hedde »økonomiske forbindelser med tredjelande«. Det vil dermed også mere tydeligt dække teknologi, knowhow, data m.v.

Og så kan vi jo beklage, at det fortsat er nødvendigt i vores verden at have kontrol med eksport til følsomme områder, men det er nødvendigt. Tidligere var det især rettet mod Østblokken. Nu er det mere rettet mod områder, der kan udgøre en international sikkerhedsrisiko, og desuden mod dem, der måtte dels forske i og dels udvikle produkter inden for kernevåben og inden for biologiske og kemiske våben.

Vi kan anbefale lovforslaget.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede, skal jeg blot meddele, at Venstre kan støtte det pågældende lovforslag.

Kai Dige Bach (KF):

Dette lovforslag er en EF-direktiv-tilpasning af en ti år gammel lov, således at danske domstole kan straffe overtrædelser af FN's resolutioner.

Udvidelsen til også at omfatte økonomiske forbindelser til tredjelande, altså ikke som hidtil kun traditionel varehandel, er ganske rimelig.

Det Konservative Folkeparti kan stemme for dette lovforslag.

Villy Søvndal (SF):

Da SF's ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på vegne af SF fremføre følgende:

For fremtiden skal handelssanktioner vedtages i EU og ikke, som det hidtil er sket, i Industriministeriets udførselsbekendtgørelse, og derfor har man brug for en lov, der fastsætter straffebestemmelser, for det kan EU trods alt ikke gøre.

Samtidig foreslås strafferammen forhøjet, så der kan idømmes frihedsstraf i indtil 2 år. SF er tilhænger af, at internationale sanktioner overholdes. Deraf følger naturligvis, at Danmark har mulighed for at retsforfølge virksomheder, der bryder sanktioner. Men det er ikke alle internationale aftaler af denne art, der er lige sympatiske.

Som et eksempel kan nævnes COCOM-aftalerne, der ud over at forhindre våbeneksport til de tidligere Østlande også gik ud på at holde dem teknologisk tilbage. Desuden blev de i vid udstrækning benyttet til at beskytte amerikansk industri mod konkurrence fra europæisk industri ved at forbyde udførsel af varer, som europæiske lande var interesseret i, men tillade udførsel, når det var amerikansk industri, der var interesseret.

I bemærkningerne til lovforslaget tales om COCOM's efterfølger, hvad det så end er. I bemærkningerne henvises netop til fire, som det siges, vestligt orienterede regimer, der træffer bestemmelse om handelssanktioner. En af dem – nemlig ikkespredningsaftalen – er nu ikke specielt vestlig, men de andre, især COCOM's efterfølger, er udpræget vestlige og ikke særlig sympatiske. Der er meget stor forskel på at vedtage blokader mod et land i FN og så på at danne vestligt orienterede organisationer, der bestræber sig på at holde resten af verden på et teknologisk lavt stade.

SF er ikke totalt afvisende, men vi vil gerne vide noget mere om, hvad vi i givet fald siger ja til, før vi giver vores tilslutning til lovforslaget.